

En stor del af de ting, vi nu har svaret på, viser så, hvad hensigten er. Vedtægterne kan jo ikke laves ud i den blå luft og fuldstændig hen over f.eks. de studerendes og medarbejderes hoveder, for det fremgår jo netop af spørgsmål og svar.

Vi har i høj grad lyttet til alt det, der er kommet, og det fremgår så af spørgsmålene og svarerne. Hvis man læser dem, vil man se, at en meget stor del af de ting faktisk også er besvaret på en sådan måde, at man i vedtægterne vil kunne se, at den tagen med på-råd, som man ønsker, får man også.

Kl. 14.45

Med hensyn til de forskningsstrategiske rammer understregede jeg allerede i mit første indlæg, at de er overordnede. Hr. Jesper Langballe ser det jo, som om nogle bestyrelser skal sidde i detaljer og pille ud, hvad de forskellige skal gøre. Det skal de overhovedet ikke.

På den anden side er man jo ansat på et universitet, der har en profil, og man skal f.eks. sørge for at lave forskningsbaseret undervisning. Det vil sige, at man også skal sørge for at have noget at have den forskningsbaserede undervisning i, og det er jo netop inden for det område, hvor man er ansat.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er sikker på, at de mange undervisere og de tusindvis af studerende, som har bekymret sig over den her sag, er meget lykkelige over, at forligspartierne og videnskabsministeren har givet dem et svar. Når man har skrevet et brev til videnskabsministeren, har man fået et svar.

Men jeg er også ret overbevist om, at det, der ville have været mere interessant, var, hvis man faktisk havde turdet at gå det skridt at ændre lovforslaget på de helt åbenlyse punkter, hvor det viser sig, at det er utilstrækkeligt, hvor det ikke sikrer forskningsfriheden, men sætter den under pres, hvor det ikke er fleksibelt nok og faktisk ikke tager hånd om den mangfoldighed, der er mellem universiteterne, og hvor det ikke giver den nødvendige indflydelse til medarbejdere og studerende.

Det kan godt være, at man har lyttet. Det kan også godt være, at man har svaret, men man har absolut ikke handlet derefter.

Så vil jeg godt lige holde fast i, at det er rigtigt, at man som forsker som led i et ansættelsesforhold kan blive pålagt at løse bestemte opgaver. Det er det, der står i den del af § 17, stk. 2,

som fru Hanne Severinsen citerede. Men hun forholder sig ikke til den anden halvdel, hvor der står, at den frihed, man har som forsker, til derefter, når man ikke længere er pålagt opgaver, at forske frit, nu bliver indskrænket – til og med drastisk – til kun at måtte foretages inden for universitetets forskningsstrategiske rammer. Det er en voldsom indskrænkning af forskningsfriheden.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er stadig væk i det samme spor. Det er dog påfaldende, at fru Hanne Severinsen står her og ved hjælp af et simpelt fejlцитat skal bedyre, at forskningsfriheden fortsætter, hvor den kriminelle bisætning, som kommer til sidst, nemlig at det skal foregå inden for de forskningsstrategiske rammer, simpelt hen udelukkes. Jeg ved ikke, hvad sådan en distraktion skyldes, men den kunne måske skyldes en eller anden fornemmelse af, at her er noget, der er rivende galt.

Det er da klart, at der er ingen af os, der har forestillet os, at bestyrelsen vil sidde i detaljer og pinde ud, hvilke resultater forskerne skal nå til. Men der bliver lagt en tendens i den forskningsstrategiske ramme, og det vil sige, at al forskning, som strider imod den tendens eller falder klart uden for den, er forbudt, ganske uanset hvad det kunne føre til. Det vil sige, at den selvstændige, geniale forsker i virkeligheden er sat ud af spillet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg er sikker på, at når vi kommer i gang med at få gennemført den her lov, vil det gå op for de fleste, at vi faktisk har lyttet i de spørgsmål og svar. Men det er jo ikke det samme som at synes, at der var behov for at ændre lovforslaget. Det har vi ikke vurderet at der var. Men der var behov for, at nogle af de bekymringer, som blev fremstillet, blev manet til jorden, og det er de blevet.

Det er så det samme til hr. Langballe. Vi har jo netop skrevet i betænkningen, at der ikke er tale om, at der er nogen udefra, der kan pålægge nogen noget. Der er ikke tale om, at man kan pålægges nogle bestemte ting. Så det er ikke noget fejlцитat. Jeg citerede faktisk fra udvalgsbetænkningen.

Hr. Jesper Langballes forestilling om, at der sådan kan sluttes modsætningsvis, at fordi der er tale om den forskningsstrategiske ramme,